

HOKKAIDO

TŁUMACZENIE: Olga Jakubiel.

Rewizja tłumaczenia polskiego sierpień2022 Mirosław Redlicki

POCHODZENIE: Japonia.

DATA PUBLIKACJI OBOWIĄZUJĄCEGO WZORCA: 30.10.2016

UŻYTKOWOŚĆ: Pies myśliwski oraz do towarzystwa.

KLASYFIKACJA FCI: Grupa 5 Szpice i psy ras pierwotnych.

Sekcja 5 Szpice azjatyckie i rasy pokrewne.
Bez prób pracy.

KRÓTKI RYS HISTORYCZNY: Przyjmuje się, iż rasa ta pochodzi od średniej wielkości japońskich psów, które towarzyszyły ludziom migrującym z Honsiu (główna wyspa Japonii) do Hokkaido w okresie Kamakury (lata 40. XII wieku), kiedy rozwijał się handel między Hokkaido a regionem Tohoku. Gdy w 1937 r. rasę uznano za pomnik przyrody, przyjęła ona nazwę miejsca swego pochodzenia. Znana ją także pod nazwą «Ainu-ken», od Ainów – dawnych mieszkańców Hokkaido, którzy hodowali tę rasę do polowań na niedźwiedzie i inną zwierzynę. Budowa hokkaido czyni je zdolnymi do przystosowania się do przenikliwego mrozu i ciężkich opadów śniegu.

WRAŻENIE OGÓLNE: Średniej wielkości pies, z wyraźnie zaznaczonymi drugorzędowymi cechami płciowymi, harmonijny, mocnej budowy i o dobrym kośćcu. Mięśnie mocne i kształtne.

WAŻNE PROPORCJE:

- Stosunek wysokości w kłębie do długości tułowia wynosi 10:11, suki mogą być nieco dłuższe
- Stosunek czaszki do długości grzbietu nosa wynosi 3:2.
- Długość czaszki równa szerokości policzków.

ZACHOWANIE/TEMPERAMENT: Pies o wybitnej wytrzymałości, sprawiający wrażenie dostojnego i prostodusznego. Temperament – wierny, pojętny, bardzo czujny i śmiały. Potrafi właściwie ocenić sytuację i jest bardzo odporny.

GŁOWA:

MÓZGOCZASZKA:

Czaszka: Czoło szerokie i nieco płaskie.

Stop: Płytki, ale zaznaczony.

TRZEWIOCZASZKA:

Nos: Czarny; słabiej pigmentowany dopuszczalny tylko u białych psów.

Kufa: Klinowata. Grzbiet nosa prosty.

Wargi: Ściśle przylegające, o czarnych krawędziach. Niebieskoczarny kolor na języku nie jest wadą.

Uzębienie: Mocne; zgryz nożycowy.

Policzki: Dobrze rozwinięte.

Oczy: Stosunkowo małe, niemal trójkątne, nie za małe, ciemnobrązowego koloru. Zewnętrzne kąciaki oczu nieco podniesione.

Uszy: Małe, trójkątne, nieco pochylone do przodu i pewnie stojące.

SZYJA: Mocna i umięśniona, bez łałoku.

TULÓW:

Kłęb: Wysoki.

Grzbiet: Prosty i mocny.

Lędźwie: Umiarkowanie szerokie i umięśnione.

Zad: Prawidłowo opadający.

Klatka piersiowa: Przedpiersie dobrze rozwinięte. Klatka piersiowa głęboka i umiarkowanie szeroka.

Żebra dobrze wysklepione.

Brzuch: Lekko podciągnięty.

OGON: Wysoko osadzony, gruby, noszony nad grzbietem, zdecydowanie zwinięty lub zagięty jak sierp; gdy ogon jest opuszczony, jego koniec sięga niemal stawów skokowych.

KOŃCZYNY:

KOŃCZYNY PRZEDNIE:

Łopatki: Umiarkowanie skośne.

Ramię: Tworzy z łopatką umiarkowany kąt.

Przedramię: Proste, kształtne.

Śródrezcze: Nieco pochyłe.

Łapy: Palce wysklepione i zwarte, opuszki grube i elastyczne, pazury twarde czarne lub ciemne.

KOŃCZYNY TYLNE:

Wygląd ogólny: Silne i umiarkowanie kątowne.

Stawy skokowe: Mocne, wystarczająco silne.

STOPY: Palce dobrze wysklepione i zwarte; opuszki twarde i elastyczne; pazury twarde, czarnego lub ciemnego koloru.

RUCH: Energiczny, szybki, lekki i sprężysty.

SZATA:

WŁOS: Włos okrywowy szorstki i prosty; podszerstek miękki i gęsty. Włos na ogonie dosyć długi i nastroszony.

MAŚĆ: Sezamowa (mieszanina włosów czarnych, rudych i białych w równej ilości), pręgowana, ruda, czarna, czarna podpalana, biała.

WIELKOŚĆ:

Wysokość w kłębie: Psy: 48,5-51,5 cm.

Suki: 45,5-48, 5 cm.

WADY:

Wszelkie odstępstwa od podanego wzorca powinny być uznane za wady i oceniane w zależności od stopnia nasilenia i wpływu na zdrowie i dobrostan psa.

- Brak dymorfizmu płciowego.
- Lekki przodozgrzyz lub tyłozgrzyz.
- Lękliwość
- Łaciatość

WADY DYSKWALIFIKUJĄCE:

- Agresja lub wyraźna lękliwość
- Wyraźne wady budowy lub zaburzenia zachowania.
- Skrajny przodozgrzyz lub tyłozgrzyz.
- Nie stojące uszy
- Wiszący lub krótki ogon.

NB.

Każdy pies, wykazujący wyraźne deformacje budowy i zaburzenia zachowania powinien być zdyskwalifikowany.

Samce muszą mieć dwa normalnie rozwinięte jądra, w pełni wyczuwalne w mosznie.